

стъть, по даже и не съществованісто на речеиѢтѣ исторій. Ето въ кратцѣ Лангуасовитѣ рѣчи :

« Съвсѣмъ що Зенобъ Глагскій е Семитическаго рода и е писаиъ на Сурійски языкъ, Арменити обаче полагатъ того историка между народныти си писатели: защо и отъ другыти имъ въ началѣ народныи историци повечето сѫ были такожде чужди, т. е. Грѣци или Суріани, но списаніята имъ, преведени слѣдъ малко на арменскы языкъ, почитали сѫ ся всегда като часть отъ кругътъ на арменскжъ писменностъ . . . Зенобъ бывшій помощникъ Святаго Григорія Просвѣтителя въ просвѣщеніето на арменскыи народъ, и поставенъ отъ него епископъ и прѣвъ игуменъ на новоеиздѣниѧ монастырь Святаго Іоанша Предтеча (Сури Гарабеть), управлялъ 20 години того монастыря, какъто казва Ваханъ (Іоанъ, Иванъ) Мамигонійский, неговъ наслѣдователь на арменскжъ исторій, и неговъ 35-ый наследникъ, и умрълъ, какъто казватъ, около 323 или 324 лѣто. . . . Зенобъ, който живѣлъ въ тѣсно приятелство съ Святаго Григорія, . . . писаиъ е вѣроятно подъ него показаше и повелѣніе исторійтѣ на подвигыты, които христіанството е претърпѣло въ Даронско окружie. Тая исторія е писана въ образъ на писма, отъ които третието, дѣто оиъ описва по-важныти работы които сѫ ся случили преди просвѣщеніето на мѣстото и въ самото му просвѣщеніе, е документъ много важенъ, за когото оиъ е употребилъ различни днесъ изгубениы источници, като историческыти списанія Бардесана Едесскаго, преводыты на иѣкой си Биситонъ, и единъ Грѣческжъ исторій на Ефталитското царство . . . . Зенобовата исторія, каквато е дошла до насъ, види ся (il parait) да е претърпѣла важни промѣненія въ языкъ и въ историческжъ истинѣ; първообразното Зенобово сочиненіе ся е развалило, и рѣчти и израженіята му сѫ ся промѣнили и уклонили отъ истиннѣятъ имъ разумъ и истинното имъ значеніе, което показва смыслъ на списателъ на времена много тѣмни, на времена же и съвсѣмъ перазумителни.

« Критицити не сѫ согласни на кой языкъ Зенобъ е писаиъ исторійтѣ си; но, ако гледамы народностъ